

เหตุให้เชื่อชาติหน้า

ปัญหา คนในโลกเชื่อกันว่า ตายแล้วเกิดก็มี ตายแล้วสูญก็มี อะไรเป็นมูลเหตุให้เชื่อเช่นนั้น ?

พุทธคำรัสตอบ “.....คู่ออนภิกษุทั้งหลาย สมณพราหมณ์พวกบัญญัติอัตตาที่มีสัญญาว่า เบื้องหน้าแต่ตายไปยังยืน (มีอยู่ ไม่สูญ) ย่อมคัดค้านสมณพราหมณ์พวกบัญญัติความขาดสูญ ความพินาศ ความเกิดของสัตว์ ที่มีอยู่ นั้นเพราะเหตุไร เพราะท่านสมณพราหมณ์เหล่านี้แม้ทั้งหมด ย่อมหมายมั่นกาลข้างหน้า กล่าวยืนยันความหวังอย่างเดียวกันว่า เราละโลกไปแล้วจักเป็นเช่นนี้ ๆ เปรียบเหมือนพ่อค้า ไปค้าขายย่อมมีความหวังว่า ผลจากการค้าเท่านี้จักมีแก่เรา เพราะการค้าขายนี้ เราจักได้ผลเท่านี้ ดังนี้ฉันใด ท่านสมณพราหมณ์พวกนั้นก็ฉันนั้นเหมือนกันแล ชะรอยจะเห็นปรากฏเหมือนพ่อค้า จึงหวังว่าเราละโลกไปแล้ว จักเป็นเช่นนี้ ๆ คู่ออนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตย่อมทราบเรื่องนี้ดี

“คู่ออนสมณพราหมณ์ พวกบัญญัติความขาดสูญความพินาศ ความไม่เกิดของสัตว์ที่มีอยู่ เป็นผู้กลัวสัkkายะ (กายของตน) เกลียดสัkkายะ แต่ยงวนเวียนไปตามทสัkkายะนั้นอยู่แล เปรียบเหมือนสุนัขที่เขาผูกโซ่ล่ามไว้ที่เสาหรือที่หลักมัน ย่อมวนเวียนไปตามเสาหรือหลักมันนั้นเอง ฉันใด ท่านสมณพราหมณ์ พวกนี้ ก็ฉันนั้นเหมือนกัน เป็นผู้กลัวสัkkายะ..... แต่ยงวนเวียนไปตามสัkkายะอยู่นั้นแล เรื่องสัkkายะดังนี้ฉันใด อันปัจฉัยปรุงแต่งเป็นของหายาบ และความคับของสิ่งที่ปัจฉัยปรุงแต่งมีอยู่ ตถาคตทราบว่ามันยังที่อยู่ที่อยู่ จึงเห็นอุปายเป็นเครื่องสลัดออกจากสิ่งที่ปัจฉัยปรุงแต่งนั้น เป็นไปล่วงสิ่งที่ปัจฉัยปรุงแต่งนั้นได้ ฯ”